

Sygn. akt V Pa 55/13

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 21 listopada 2013 r.

Sąd Okręgowy w Kaliszu V Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Anna Miniecka (spr.)
Sędziowie:	SSO Marzena Głuchowska SSO Stanisław Pilarczyk
Protokolant:	st. sekr. sądowy Beata Kałużna

po rozpoznaniu w dniu 7 listopada 2013 r. w Kaliszu

apelacji powoda B. N.

od wyroku Sądu Rejonowego w Kaliszu IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

z dnia 24 lipca 2013 r. sygn. akt IV P 56/13

w sprawie z powództwa **B. N.**

przeciwko **Szkole Podstawowej im. (...) w D.**

o ustalenie i odszkodowanie

1. **oddala apelację;**

2. **zasądza od powódki na rzecz pozwanego kwotę 900 zł (dziewięćset złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego za instancję odwoławczą.**

UZASADNIENIE

Powódka B. N. wniosła pozew przeciwko Szkole Podstawowej im (...) w D. o zasądzenie odszkodowania w kwocie 26.276,90 zł z tytułu utraconych dochodów za okres od dnia 1 marca 2011 r. do dnia 31 stycznia 2013 r. Domagała się też ustalenia na przyszłość odpowiedzialności pozwanej za szkodę powstałą w okresie od dnia 1 lutego 2013 r. do dnia 28 lutego 2015 r. ewentualnie zasądzenia za ten okres odszkodowania w wysokości 23.550,40 zł z ustawowymi odsetkami od dnia uprawomocnienia się wyroku oraz zasądzenia od pozwanej na jej rzecz kosztów procesu według norm prawem przewidzianych.

W uzasadnieniu żądania powódka podała, że po upływie pięcioletniej kadencji Burmistrz Miasta i Gminy Ż. w dniu 28 lutego 2010 r. powierzył jej stanowisko dyrektora szkoły na okres jednego roku bez podania uzasadnienia takiej decyzji. Wobec braku uzasadnionych podstaw do skrócenia powódce 5 letniej kadencji Burmistrz zobowiązany był

do przedłużenia powódce sprawowania funkcji dyrektora na okres 5 lat tj. do 28 lutego 2015 r. W związku z tym poniosła w okresie od 1 marca 2011 r. do 28 lutego 2015 r. szkodę majątkową wyrażająca się w utracie wynagrodzenia stanowiącego różnicę pomiędzy wynagrodzeniem dyrektora a otrzymywanym wynagrodzeniem.

Pozwana Szkoła Podstawowa im. (...) w D.wniosła o oddalenie powództwa oraz zasądzenie od powódki na rzecz pozwanej kosztów postępowania według norm przepisanych podnosząc, że powierzenie powódce stanowiska kierowniczego odbyło się w oparciu o obowiązujące przepisy.

Sąd Rejonowy w Kaliszu wyrokiem z dnia 24 lipca 2013 r. powództwo oddalił i orzekł o kosztach procesu. Powyższe rozstrzygnięcie zapadło w oparciu o następujący stan faktyczny:

Powódka B. N. jest 55 letnim nauczycielem dyplomowanym z uprawnieniami emerytalnym. Ma ponad 35 letni staż pracy. W maju 2012 r. wypowiedziano powódce stosunek pracy na podstawie art. 20 Karty Nauczyciela z uwagi na reorganizację szkoły. Powódka nie zaskarżyła tej decyzji. Uzyskała uprawnienia emerytalne.

Powódka w okresie od 01.03.2005 r. do 28.02.2010 r. zajmowała stanowisko dyrektora szkoły w Szkole Podstawowej w D.na podstawie zarządzenia Burmistrza Miasta i Gminy Ż.po przeprowadzeniu stosownego konkursu. Po upływie pięcioletniej kadencji Burmistrz bez przeprowadzania konkursu powierzył powódce stanowisko dyrektora szkoły na okres jednego roku. Zarządzenia tego nikt nie zaskarżył. Decyzję Burmistrza powódka konsultowała z prawnikiem. Uznano, że powódka nie ma się czego obawiać i za rok przystąpi do konkursu na stanowisko dyrektora. Burmistrz dokonał uzgodnień powierzenia stanowiska dyrektorskiego na okres roku z Kuratorium Oświaty w P.. Kurator nie wniósł żadnych zastrzeżeń. W 2011 r. roku odbył się konkurs na stanowisko dyrektora. Oprócz powódki startowała D. W.. Komisja konkursowa nie dopuściła powódki do konkursu. Powódka złożyła skargę do WSA w P.. Wyrokiem z dnia 20.12.2011 r. Wojewódzki Sąd Administracyjny w P. stwierdził nieważność konkursu ogłoszonego przez Burmistrza. Naczelny Sąd Administracyjny w dniu 27.06.2012 r. oddalił skargę kasacyjną wniesioną przez Burmistrza. Rozpisany został nowy konkurs, który nie został rozstrzygnięty.

Zarządzeniem z dnia 29.11.2012 r. Burmistrz powierzył stanowisko dyrektora Szkoły w D.D. W.na okres od 01.01.2013 r. do 31.08.2017 r. W dniu 25.02.2013 r. powódka złożyła pozew do Sądu Pracy w Kaliszu o odszkodowanie. Powódka uznała, że w związku z decyzją Burmistrza o powierzeniu jej stanowiska dyrektora tylko na rok, a nie na pięć poniosła szkodę na koniec stycznia 2013 r. w kwocie 26.276,90 złotych. Utraciła bowiem dodatek funkcyjny i motywacyjny. Zmniejszeniu uległa nagroda jubileuszowa, trzynastka i wynagrodzenie za wykonywanie zadań koordynatora programu „Akademia równych Szans”. Powódka uznała też, że utraciła co najmniej kwotę 23.550,40 złotych z tego samego powodu za okres od 01.02.2013 r. do 28.02.2015 r. Od 01.09.2012 r. powódka pracując w pełnym wymiarze czasu pracy zarabiała bez dodatku motywacyjnego 4.131,70 zł.

Sąd Rejonowy uznał, że poza wyliczeniami szkody stan faktyczny jest bezsporny. Stwierdził, że w sprawie o powierzenie stanowiska dyrektora szkoły sąd powszechny nie jest właściwy z uwagi na brak drogi sądowej w tym zakresie. Powódka kwestionuje to powierzenie zarzucając mu zbyt krótki okres. Uważa jednak, że kwestię tę może badać Sąd powszechny powołując się na orzeczenia Sądu Najwyższego III PK 10/08 i I PK 212/08. Powódka w ocenie sądu nie ma racji. Sąd Najwyższy w wyrokach wyżej podanych orzekł, że kandydat na stanowisko dyrektora szkoły, wyłoniony w drodze konkursu, ma roszczenie o nawiązanie stosunku pracy na tym stanowisku. W niniejszej sprawie nie mamy do czynienia z taką sytuacją, albowiem w 2010 roku nie przeprowadzono żadnego konkursu.

Ponadto, zgodnie z wyrokami Sądów Administracyjnych (np. WSA w Rzeszowie z 12.04.2012, II SA/RZ 62/12), powierzenie stanowiska dyrektora szkoły w trybie art. 36 ust.1 w zw. z art. 36 a ust 1 i ust. 13 Ustawy o systemie oświaty, jest sprawą z zakresu administracji publicznej, co daje podstawę do uznania właściwości sądu administracyjnego do kontroli tego typu uchwał. W wyroku WSA w Lublinie z 31.01.2011, III SA/Lu 557/10 stwierdza się, że Wojewoda jest uprawniony do weryfikacji aktów dotyczących powierzenia stanowiska dyrektora szkoły i jednocześnie stwierdza się, że organ powierzający stanowisko może to zrobić w formie zarządzenia.

Powódka miała świadomość o drodze administracyjnej do zaskarżenia decyzji – zarządzenia Burmistrza. Ta kwestia była omawiana podczas konsultacji z prawnikiem (jak sama powódka zeznała). Powódka nie chciała jednak tej decyzji skarżyć. Należy zauważyć, że orzeczenia sądowe, przywoływane przez strony w pismach procesowych, są wyrokami Sądów Administracyjnych, a nie powszechnych, do jakich zalicza się Sąd Pracy. W niniejszej sprawie nie figuruje więc żadne orzeczenie stwierdzające wadliwość powierzenia powódce stanowiska dyrektorskiego na rok, a Sąd pracy nie jest władny do własnych ustaleń w tym zakresie. Należy więc przyjąć, że zarządzenie o powierzeniu stanowiska dyrektora na rok jest prawidłowe. Sąd Pracy nie stwierdził więc naruszenia prawa, a skoro go nie ma, to nie powstała szkoda po stronie powódki. Bez znaczenia dla rozstrzygnięcia niniejszej sprawy jest to, czy i kiedy burmistrz ogłosił skrócenie kadencji powierzając stanowisko powódce na okres roku.

Powódka wystąpiła o odszkodowanie ustalając jego wysokość jako różnicę między hipotetycznymi zarobkami, jakie uzyskałaby jako dyrektor szkoły, przy powierzeniu stanowiska na okres 5 lat, a faktycznie uzyskiwanymi i przypuszczalnymi w przyszłości jako zwykłego nauczyciela. Podstawy roszczenia można upatrywać w art. 415 kodeksu cywilnego. Tego typu sprawa podlega rozpoznaniu przez Sąd Pracy poprzez art. 300 kodeksu pracy. Przepis art. 415 kodeksu cywilnego stanowi, że kto z winy swej wyrządził drugiemu szkodę, obowiązany jest do jej naprawienia. Odpowiedzialność wynika więc w tym przypadku z czynu niedozwolonego a więc bezprawnego. Z art. 416 k.c. wynika, że osoba prawna jest obowiązana do naprawienia szkody wyrządzonej przez jej organ.

W niniejszej sprawie powódka nie wykazała, aby Burmistrz z winy swej wyrządził jej szkodę dokonując czynu niedozwolonego, bezprawnego. Burmistrz podnosi, że jego zarządzenie ma umotywowanie w art. 36 a ust 1 i 13 ustawy z dnia 07.09.1991 r. o systemie oświaty (Dz. U. z 2004, 256,2572 ze zm.). Żaden organ administracyjny, w tym sąd administracyjny, nie dokonał stwierdzenia wadliwości zarządzenia Burmistrza, a sąd powszechny nie jest do tego uprawniony z uwagi na brak drogi sądowej. Powódka nie wystąpiła nawet z takim roszczeniem, a gdyby wystąpiła to i tak na mocy art. 199 § 1 kodeksu postępowania cywilnego nie byłoby ono rozpoznawane w Sądzie Pracy.

Wobec powyższego sąd stwierdził, że powódka nie wykazała szkody i jej roszczenie podlega oddaleniu.

O kosztach sąd orzekł na mocy art. 98 kodeksu postępowania. Z kosztów sądowych powódkę zwolnił z uwagi na to, że przeszła na emeryturę. Natomiast powódka jest obowiązana do zwrotu kosztów wynagrodzenia pełnomocnika strony pozwanej, gdyż nie utraciła źródła dochodu, nie ma dzieci na utrzymaniu. Koszty te Sąd ustalił w stawce najniższej wynikającej z Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28.09.2002 w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz.U.163,1349 ze zm.) par.6 pkt.5 w związku z par. 11 ust. 1 pkt. 2.

Od wyroku Sądu Rejonowego apelację wniosła powódka. Skarżąc wyrok w całości wносиła o jego uchylenie i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu, Sądowi Pracy w Kaliszu, ze względu na nierozpoznanie przez ten Sąd istoty sprawy ewentualnie, w przypadku gdy Sąd II instancji uzna, że zachodzą w sprawie podstawy do zmiany zaskarżonego wyroku, o jego zmianę i uwzględnienie powództwa.

Zaskarżonemu wyrokowi zarzuciła:

1. naruszenie przepisów prawa procesowego poprzez:

- nierozpoznanie istoty sprawy wskutek przyjęcia, że Sąd Pracy nie jest właściwy do zbadania w sprawie niniejszej, bezprawności Zarządzenia Burmistrza Miasta i Gminy Ż. o powierzeniu powódce stanowiska Dyrektora Szkoły Podstawowej w D. z dnia 28 lutego 2010 r., w sytuacji gdy ten nie był przedmiotem badania w jakimkolwiek postępowaniu sądowym bądź administracyjnym;
- wadliwe ustalenie w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku, że powódka nie wykazała szkody, podczas gdy Sąd I instancji nie poddał ocenie merytorycznej przedstawionych w sprawie przez strony dowodów na okoliczność bezprawności pozwanego, wielkości szkody i związku przyczynowego, uznając te okoliczności za bez znaczenia dla rozstrzygnięcia sprawy;

2. naruszenie prawa materialnego poprzez:

- zaniechanie analizy sytuacji prawnej powódki w świetle art. 36a ust. 13 i 14 ustawy z dnia 7 września 1991 r. o systemie oświaty (u.o.s.o.);
- uznanie braku podstaw zasadności roszczenia powódki w oparciu o art. 415 k.c. w zw. z art. 300 k.p.

Pozwana, w odpowiedzi na apelację, wniosła o oddalenie apelacji i zasądzenie od powódki na rzecz pozwanego kosztów zastępstwa procesowego wg norm przepisanych.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja nie jest uzasadniona. Skarżąca w apelacji zarzuciła nierozpoznanie istoty sprawy wskutek przyjęcia przez sąd I instancji, że Sąd Pracy nie jest właściwy do zbadania w niniejszej sprawie bezprawności Zarządzenia Burmistrza Miasta i Gminy Ż. z dnia 28 lutego 2010 r., o powierzeniu powódce stanowiska Dyrektora Szkoły Podstawowej w D., w sytuacji gdy ten nie był przedmiotem badania w jakimkolwiek postępowaniu sądowym bądź administracyjnym. Zarzut ten należy uznać za uzasadniony.

Sąd I instancji wyszedł z założenia, iż w sprawie o powierzenie stanowiska dyrektora szkoły, sąd powszechny nie jest właściwy z uwagi na brak dopuszczalności drogi sądowej w tym zakresie. Przyjął, że zgodnie z orzecznictwem sądów administracyjnych, powierzenie stanowiska dyrektora szkoły, w trybie art. 36 ust.1 w zw. z art. 36a ust 1 i ust. 13 ustawy o systemie oświaty, jest sprawą z zakresu administracji publicznej, co daje podstawę do uznania właściwości sądu administracyjnego do kontroli aktów dotyczących powierzenia stanowiska dyrektora szkoły i jednocześnie stwierdza się, że organ powierzający stanowisko może to zrobić w formie zarządzenia. Tymczasem w orzecznictwie sądów powszechnych ukształtował się pogląd, iż powierzenie stanowiska dyrektora szkoły ma charakter czynności z zakresu prawa pracy i nie następuje w drodze decyzji administracyjnej ani innej czynności z zakresu administracji publicznej, spory zaś na tym tle podlegają rozpoznaniu przez sądy powszechne.

Zasadność powierzenia stanowiska dyrektora szkoły na okres krótszy niż 5 lat szkolnych podlega kontroli na drodze przed sądem pracy (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 15 kwietnia 1999 r., I PKN 11/99 r.). Wprawdzie czynności związane z powierzeniem stanowiska dyrektora publicznej szkoły podstawowej mają również pewne aspekty z zakresu publicznej administracji samorządowej, to jednak wyraźnie dominuje w nich charakter czynności ze sfery prawa pracy, zmierzających do nawiązania stosunku pracy na stanowisku dyrektora szkoły w drodze zgodnego oświadczenia woli pracodawcy i pracownika (art. 11 k.p.).

Powierzenie stanowiska dyrektora szkoły ma charakter czynności z zakresu prawa pracy i nie następuje w drodze decyzji administracyjnej ani innej czynności z zakresu administracji publicznej, spory zaś na tym tle podlegają rozpoznaniu przez sądy powszechne (wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Krakowie z dnia 7 lipca 2011 r. III SA/Kr 1408/10, LEX nr 1101378). Mimo istniejących rozbieżności w orzecznictwie na tym tle za tym, iż powierzenie stanowiska dyrektora szkoły ma charakter czynności z zakresu prawa pracy opowiedział się także jednoznacznie Naczelny Sąd Administracyjny (wyrok z dnia 15 lutego 2006 r., I OSK 1373/05, LEX nr 194878 i powołane tam wcześniej orzecznictwo).

Zgodnie z art. 36a ust. 1 ustawy o systemie oświaty, stanowisko dyrektora szkoły lub placówki powierza co prawda organ prowadzący szkołę lub placówkę, ale nie wszystkie podejmowane przez niego czynności mają charakter czynności z zakresu administracji publicznej. Takiego charakteru nie ma w ocenie sądu pismo Burmistrza Miasta i Gminy Ż. z dnia 28 lutego 2010 r. powierzające powódce stanowisko dyrektora szkoły od dnia 28 lutego 2010 r. na czas 1 roku. Jest czynnością z zakresu prawa pracy (zobowiązaniową) i wobec tego nie może być traktowana jako akt lub czynność z zakresu administracji publicznej.

Stosownie do art. 382 k.p.c., sąd drugiej instancji orzeka na podstawie materiału zebranego w pierwszej instancji oraz w postępowaniu apelacyjnym. Jeżeli sąd ten nie uzupełnia postępowania dowodowego ani, po rozważeniu zarzutów

apelacyjnych, nie znajduje podstaw do zakwestionowania oceny dowodów i ustaleń faktycznych orzeczenia sądu pierwszej instancji, może te ustalenia przyjąć za podstawę faktyczną swojego orzeczenia.

Sąd I instancji poczynił prawidłowe ustalenia w sprawie stąd też sąd odwoławczy podziela ustalenia poczynione przez ten sąd i przyjmuje je za własne.

Dokonując oceny żądań powódki wskazać należy, że powódka wywodzi swoje roszczenia z braku podania uzasadnienia – wskazania jej przez Burmistrza przyczyn powierzenia stanowiska dyrektora na okres 1 roku w piśmie powierzającym jej stanowisko dyrektora. Wskazuje również, że nie zachodziły merytorycznie uzasadnione okoliczności uzasadniające skrócenie jej kadencji w stosunku do przewidzianego w ustawie co do zasady pięcioletniego okresu powierzenia funkcji dyrektora. Zauważyć jednak należy, że w przypadku powódki nie doszło do skrócenia kadencji dyrektora lecz do powierzenia funkcji dyrektora na kolejny okres krótszy niż pięć lat.

Z przepisu art. 36a ust. 13 ustawy z dnia 7 września 1991 r. o systemie oświaty wynika, że stanowisko dyrektora szkoły lub placówki powierza się na 5 lat szkolnych. W uzasadnionych przypadkach można powierzyć to stanowisko na krótszy okres, jednak nie krótszy niż 1 rok szkolny. Natomiast z art. 36a ust. 14 wynika, że po upływie okresu, o którym mowa w ust. 13, organ prowadzący, po zasięgnięciu opinii rady szkoły lub placówki i rady pedagogicznej, w uzgodnieniu z kuratorem oświaty, a w przypadku szkoły i placówki artystycznej oraz placówki, o której mowa w art. 2 pkt. 7, dla uczniów szkół artystycznych - z ministrem właściwym do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego, może przedłużyć powierzenie stanowiska na kolejne okresy wymienione w ust. 13.

W nawiązaniu do powyższego stwierdzić trzeba, iż z zebranego w sprawie materiału wynika, że spełnione zostały wymagane w tych przepisach przesłanki. Organ prowadzący zasięgnął opinii rady szkoły i rady pedagogicznej, dokonał też uzgodnienia z (...) Kuratorem Oświaty, który nie wniósł zastrzeżeń w sprawie powierzenia powódce stanowiska Dyrektora Szkoły Podstawowej w D. na jeden rok.

Uzasadnionym wypadkiem dalszego powierzenia powódce stanowiska dyrektora szkoły podanym (...) Kuratorowi Oświaty w piśmie Miasta i Gminy Ż. z dnia 2 lutego 2010 r. była potrzeba wyrównania trwania kadencji w szkołach gminy. Dopiero w dniu 7 lutego 2011 r. ogłoszony został konkurs na stanowisko Dyrektora Szkoły Podstawowej w D., który został przeprowadzony w dniu 28 lutego 2011 r. Powódka miała zatem w gruncie rzeczy powierzone sprawowanie funkcji dyrektora szkoły na okres do czasu przeprowadzenia konkursu co łącznie z podaną (...) Kuratorowi Oświaty przyczyną można uznać za uzasadniony wypadek.

Przepisy art. 36a ust.13 i 4 ustawy przewidujące możliwość powierzenia funkcji dyrektora na okres krótszy niż pięć lat nie podają kryteriów oceny uzasadnionego przypadku. Nie wskazują też organu uprawnionego do dokonania oceny czy zachodzi taki uzasadniony wypadek. Przy przyjęciu dopuszczalności sądowej kontroli zasadności powierzenia funkcji dyrektora na okres krótszy niż pięcioletni oceny takiej wobec tego powinien każdorazowo dokonać sąd pracy.

Natomiast co do kwestionowanego przez skarżącą braku uzasadnienia pisma Burmistrza Miasta i Gminy Ż. z dnia 28 lutego 2010 r., to wskazać należy, że jak przyjął Sąd Najwyższy w uzasadnieniu wyroku z dnia 15 kwietnia 1999 r., I PKN 11/99, obowiązkowi takiego nie da się wywieść z wyżej powołanych przepisów ustawy o systemie oświaty, ani też z żadnego innego przepisu. Nie wskazują one na powinność podania nauczycielowi przyczyn powierzenia stanowiska na okres krótszy niż pięcioletni.

Zasadność takiego wniosku według poglądu Sądu Najwyższego wynika, chociażby z zestawienie regulacji zawartej w art. 36a ust. 8 ustawy o systemie oświaty z art. 30 § 4 KP, który przewiduje konieczność podania pracownikowi przyczyny uzasadniającej wypowiedzenie mu umowy o pracę na czas nie określony lub rozwiązania z nim umowy bez wypowiedzenia. Ponieważ analogicznej regulacji brak w ustawie o systemie oświaty to należy tym bardziej przyjąć, iż przyczyny, dla których proponuje się nauczycielowi powierzenie stanowiska dyrektora na okres krótszy niż pięcioletni nie muszą być mu przez zarząd gminy podawane. Nie oznacza to jednakże, iż powierzenie stanowiska na okres krótszy niż pięć lat może nastąpić bez istnienia obiektywnej (rzeczywistej) przyczyny, a więc mimo braku „uzasadnionego przypadku”. Istnienie takiego „przypadku” może zostać zweryfikowane na drodze sądowej (przed sądem pracy). Jeżeli

bowiem powierza się pracownikowi stanowisko dyrektora szkoły na krótszy okres niż pięć lat bez istnienia stosownego uzasadnienia, a więc gdy powierzenie takie jest bezzasadne, to w ten sposób dochodzi do naruszenia normy prawnej (art. 36a ust. 8 ustawy)”. Powyższy pogląd dotyczył wprawdzie skrócenia okresu powierzenia funkcji dyrektora szkoły w poprzednim stanie prawnym, ale można to odnieść do sytuacji przewidzianej w art. 36a ust.13 i 4 ustawy o systemie oświaty pozwalającej na przedłużenie powierzenie stanowiska na kolejne okresy wymienione w ust. 13.

Odnosząc się do wskazanej przez Burmistrza Miasta i Gminy Ż.(...) Kuratorowi Oświaty przyczyny powierzenia powódce stanowiska dyrektora szkoły na krótszy okres niż pięć lat, stwierdzić trzeba, że istniała rzeczywista przyczyna uzasadniająca taką decyzję Burmistrza, co oznacza brak bezprawności jego działania. Burmistrz, jako organ prowadzący szkołę, był uprawniony do przedłużenia powierzenia powódce funkcji dyrektora szkoły na dalszy okres 1 roku, wobec istnienia uzasadnionego przypadku, którym była potrzeba wyrównania trwania kadencji w szkołach gminy wskazana przez niego jako przyczyna organowi nadzoru pedagogicznego (...)Kuratorowi Oświaty. Skoro Burmistrz podjął działania jako uprawniony podmiot i wykonywał swoje uprawnienia w oparciu o obowiązujące przepisy to skorzystanie z tego uprawnienia nie może być uznane za działanie bezprawne będące przesłanką odpowiedzialności deliktowej.

Poza tym zauważyć należy, że powierzenie powódce stanowiska Dyrektora Szkoły Podstawowej w D. z dnia 28 lutego 2010 r., na okres do dnia 28 lutego 2011 r., zostało przez powódkę ostatecznie przyjęte jako zgodne z jej wolą. Nie zostało też przez nią zaskarżone na drodze administracyjnej. Powódka, co wynika z jej zeznań, wiedziała o takiej możliwości lecz po konsultacji z prawnikiem zrezygnowała z niej zamierzając następnie przystąpić do konkursu na stanowisko dyrektora.

Sąd I instancji mimo przyjętego poglądu o niedopuszczalności badania wadliwości zarządzenia Burmistrza przed sądem pracy ostatecznie słusznie oddalił żądanie powódki o odszkodowanie przyjmując, iż powódka nie wykazała, aby Burmistrz ze swej winy wyrządził jej szkodę w następstwie czynu niedozwolonego.

W tym stanie rzeczy apelacja jako nieuzasadniona podlegała oddaleniu na podstawie art. 385 k.p.c.

O kosztach zastępstwa procesowego orzeczono na podstawie przepisów rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz. U. Nr 163.poz. 1349 ze zm.).